

Кафедра української мови

**ЛІНГВІСТИЧНІ СТУДІЇ
МОЛОДИХ ДОСЛІДНИКІВ**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 1

Рівне-Острог-Оломоуць – 2011

УДК
ББК
Р

Лінгвістичні студії молодих дослідників : Збірник наукових праць. – Рівне-Остроголомоуць : Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2011. – 176 с.

УДК 811.161.2'373"19"

Кирилюк Ольга*(Науковий керівник – Вокальчук Г. М., доктор філологічних наук, професор)*

ОСОБЛИВОСТІ ЕВОЛЮЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКОЇ НОМІНАЦІЇ В ПОЕЗІЇ ПАВЛА ТИЧИНИ

У статті проаналізовано етапи словотворчості П. Тичини, простежено еволюцію індивідуально-авторської номінації в творчості поета, частково виявлено залежність сплесків і спадів психолінгвальної креативної діяльності від екстралінгвістичних чинників.

Ключові слова: авторський лексичний новотвір, індивідуально-авторська номінація, еволюція, Павло Тичина.

The article is devoted to analysis of P. Tychna's periods of word-creation, the evolution of individual author's nomination in the poetic works of author is traced, a partial dependence of bursts and abatements of psycholinguistic creation work of extralinguistic factors creation is revealed.

Key words: author's word formation, individual author's nomination, evolution, Pavlo Tychna.

В статье проанализированы этапы словотворчества Павла Тычины, прослежена эволюция индивидуально-авторских номинаций в творчестве поэта, частично определена зависимость всплесков и спадов психолингвальной креативной деятельности от экстралингвистических факторов.

Ключевые слова: авторское лексическое новообразование, индивидуально-авторская номинация, эволюция, Павло Тычина.

Посилений інтерес до індивідуально-авторської мовотворчості (зокрема словотворчості) спричинив потребу аналізу та вивчення психолінгвальної креативної діяльності творця, яка спрямована «на об'єктивне або / і суб'єктивне відбиття фрагментів пізнаваної дійсності в естетизованих мовних знаках, що є складниками індивідуальної мовно-поетичної картини світу, зазвичай національно детермінованої» [4, с. 1]. Мовна картина світу – це не лише формування «особливостей раціонального пізнання світу і концептуалізації, але перш за все особливе відношення до цього світу», також у мовній картині світу відбиваються специфіка сприймання мовцем навколишньої дійсності [10]. Л. А. Лисиченко пропонує розглядати мовну картину світу як «характер відображення у мові концептуальних картин світу і мовні засоби вираження знань про неї» [12, с. 37]. Одиницями мовної картини світу є етнопсихолінгвальні явища, лінгвокультуреми. С. Я. Єрмоленко зазначає, що «умови природного життя етносу накладають відбиток на загальномовний словник, а цей словник становить основу образного сприймання світу мовцем, надто тоді, коли цей мовець – художник майстер слова» [8, с. 97]. Окрім цього, дослідниця зазначає, що незважаючи на те, що «змінюється суспільна ідеологія, формуються нові естетичні смаки, проте цілісність національної культури тримається на сутності мовно-естетичних знаків культури» [9, с. 5]. Найважливішими елементами мовної картини світу, на думку Л. А. Лисиченко, є людина, світ, мова. Таким чином, незважаючи на те, що «кожен твір геніального майстра – це не тільки його дітище, це – явище культури народу» [6, с. 395], відбувається розрізнення й індивідуальної мовно-поетичної картини світу, межі якої залежать від психолінгвальної креативності письменника. У цій системі знаходить своє місце авторське словотворення.

Індивідуально-авторська номінація є джерелом збагачення лексичного складу мови, а також засобом увиразнення поетичного мовлення. Наукові студії, присвячені дослідженням інновацій, активізувалися упродовж останніх десятиліть, зокрема над з'ясуванням ролі та місця авторських лексичних новотворів у поетичних текстах ХХ століття працюють Г. М. Вокальчук, Н. А. Адах, Н. В. Гаврилюк, О. Б. Тимочко, В. В. Максимчук та інші.

Одним із найактивніших словотворців ХХ століття став Павло Тичина, поет, публіцист та перекладач, автор більше 20 збірок, блискучий філолог.

Мета статті – простежити зміни у способі сприйняття дійсності Павлом Тичиною на основі кількісних обрахунків авторських лексичних новотворів, зафіксованих у поетичних текстах.

Схвально, із величезним захопленням говорив про П. Тичину Олесь Гончар, який, аналізуючи твор-

чість поета, писав: «Шукати нових, ще не виявлених можливостей українського слова, шукати й знаходити їх після Шевченкових шедеврів / ... / для цього мав з'явитись митець особливий, поет здібностей унікальних» [7, с. 5]. Тичина використав величезну базу мовних ресурсів та засобів для вираження емоцій; вибравши специфічний спосіб передачі думки – поезію, зумів створити власну систему індивідуально-авторських новотворів, але не суху й одноманітну, а свіжу та соковиту, що одразу «наочно видно, як багато зробив поет для розвитку рідної мови і як у творенні нового залишався близьким її духові» [14, с. 20].

Про творчість поета писали й відомі українські лінгвісти. Зокрема академік А. Кримський зазначав: «Я люблю Тичину не лише як поета, але і як філолога. Вже давно мене приваблює до себе свіжий аромат його мови, повної чарівної краси. Поет завжди збагачував мову своїми творами» [Цит. за : 14, с. 20]. І. Вихованець називає П. Тичину «володарем музики слова, невтомним гранословом, геніальним поетом у своїй творчій потужності» [3, с. 22], а пізніше зазначає: «Поет-новатор частіше, ніж інші, був новатором у слові» [3, с. 22]. Саме творення нових слів чи не найяскравіше презентує незвичайність стилю письма, його новизну та індивідуальність. Розумів свою роль і П. Тичина й сам зауважував: «... Мова – це живий організм! А як живий організм, він весь час мусить оновлятися» [16, с. 30].

Використовуючи статистичні методи для аналізу новотворів, ми зробили висновки, що частотність творення АЛН П. Тичини впродовж усього періоду його творчості була неоднаковою. Якщо в період кларнетизму (за Л. Новиченком) їх зафіксовано більше, то в 60-х роках, коли поет переважно займався перекладами, – менше. На нашу думку, це пов'язано зі зміною життєвої позиції (уже починаючи із кінця 30-х – початку 40-х років, поет активізує політичну діяльність: зміни в світогляді та на творчій ниві, що, своєю чергою, спричинило перехід від віршів до поем, а потім – до перекладів).

Біограф Л. Новиченко, аналізуючи поетичну творчість П. Тичини, окреслює кілька етапів [13]:

1) період кларнетизму (1911–1924), або класичний період, – час учнівства (1914–1915), період, коли «відчутні вагання між школами» [1, с. 317]. Порівнюючи ранню творчість П. Тичини з літературною діяльністю М. Коцюбинського, В. Винниченка та Д. Джойса, С. В. Тельнюк зазначає, що поет «наближається / ... / до потоку свідомості, до потоку думки, необмеженої умовностями граматики» [15, с. 89]. Однак чи не найяскравішою ознакою творчості впродовж учнівського періоду було наближення до фольклорних зразків, що є визначальним чинником для поетів ХХ століття. Завдяки продовженню й розвитку фольклорної традиції в галузі оказіональної номінації «лексикон української лірики поповнився високохудожніми АЛН, яким притаманна семантична прозорість, народнопоетична символіка» [5, с. 114–117].

Дослідник С. В. Тельнюк називає Тичину «глибоко національним поетом» [15, с. 11], зазначаючи, що «поезія Тичини вже при своєму витoku виявляє нерозривність із українським фольклором, народною піснею, думкою, казкою...» [15, с. 10]

У період кларнетизму поетом було створено 280 індивідуально-авторських одиниць. Найпродуктивнішими були такі роки: 1921 – 68 АЛН, 1920 – 56, 1923 – 37, 1917 – 32, 1918 – 21 інновація. Першим новотвором П. Тичини, зафіксованим «Словником авторських лексичних новотворів П. Тичини», є використане в 1909 р. дієслово **гуляти-пурхати**: *Так мрія за мрією шугає / в розкішному світі, в пустині. / Й гуляє-пурхає, як пташка, / і плаче одна в самотині* (ПТ1:269 # 1909) [11, с. 199].

З. Т. Франко, досліджуючи словотворчість поетів 20-х років ХХ століття, виокремлює специфічні риси розвитку цього періоду, які, до речі, притаманні й словотворчій спадщині Павла Тичини: творення нових слів (переважно складних іменників) від іменникових, прикметникових, рідше – дієслівних основ (*сонхвиля*), творення нових прикметників (зрідка прислівників) від прикметникових основ (*злотоцінно, ніжнотонний* та ін.), творення іменниково-числівникових композитів (цей різновид характерний для поезії пізніших років), творення дієслів від інших частин мови (*акордитись, весніти* та ін.) [18, с. 26]. Г. М. Колесник писав, що у 20-х роках П. Тичині притаманне бажання якнайповніше відбивати мовну дійсність з її бурхливим словотворенням і знаходити засоби для розширення стилістичних і структурних меж писемної мови, використовуючи як літературні, так і розмовні та фольклорні джерела. Це ж підтверджує і С. В. Тельнюк, зазначаючи, що «в поезиці Тичини (1905–1907 роки) можна знайти впливи народної пісні та раннього, ще романтичного Шевченка, йде плідне навчання в І. Франка та Лесі Українки, у російських символістів – особливо О. Блока та В. Соловйова...» [15, с. 12].

1. період 30-х років (1926–1939). За цей час було створено 187 АЛН, що складають майже 17% від усієї кількості. Найбільше новотворів сконструйовано в такі роки: 1930 – 35 АЛН, 1937 – 33, 1933 – 25, 1938 – 19 одиниць. Таку кількісну і якісну зміну помічає і сам поет, тому й намагається пояснити це: тепер він не ніжний лірик, а той, хто прагне створити «величну пісню, яка б переливалася всіма фарба-

ми епохи» [16, с. 17].

Приблизно в цей період у щоденнику поета з'являється запис: «...що є органічним зараз для моєї творчості, це – перехід від витончених звуків до широкого звучання, перехід до масової пісні, пісні революційної, політичної» [17 с. 98]

3) період Великої Вітчизняної війни – 1940–1946, упродовж якого було створено 107 АЛН. Найбільш активно над творенням нових слів поет працював у 1942 (39 одиниць), 1943 (19 АЛН) та 1941 (12 одиниць) роках. Упродовж цього часового проміжку значно активізується політичне життя П. Тичини – у нього майже не залишається часу для «кларнетної гри», бо сурми ідеологічної машини кличуть оспівувати зовсім інший світ, який не потребував «незрозумілих ...писань» [1, с. 317]

4) післявоєнний період – час, коли Тичининська кларнетна ніжність замінюється «мідяними і залізними тонами». Радянське літературознавство називає цей період творчості найуспішнішим у житті поета, у той час, як Павло Тичина запитує себе: «Останніми часами я все більше і більше задумуюсь над дилемою: партійний чи безпартійний» [1, с. 332]. У поезії цього періоду (1947–1969) зафіксовано 269 АЛН – це вже набагато менше, ніж у попередні роки.

Найбільше труднощів у лексикографа виникло із недатованими АЛН, визначення року створення яких майже неможливе (більше 300 АЛН).

У результаті загальних підрахунків виявилось, що найбільш плідними в словотворчій практиці П. Тичини були 1922, 1923, 1926, 1932 і 1944 роки.

Неоднозначне ставлення до творчості поета літературознавців та влади викликало неоднозначне ставлення серед читачів. М. Жулинський вважає, що таке «замовчування подій, заборона імен, окремих творів /.../ призводили до неповноти історії української літератури, до спотворення опису процесів, які в ній відбувалися» [1, с. 11]. У доробку Павла Тичини це поема «Золотий гомін», збірка «Замість сонетів і октав». У той час, коли радянські критики в один голос кричали, що це не твори, наприклад, про збірку «Замість сонетів і октав» говорили, що «соціальна полеміка Тичини» тут заснована «на визнанні революції як історично правомірної, непреложної реальності, але поки що в досить абстрактній формі – соціалістичного ідеалу» [1, с. 331], Микола Бажан захоплено зізнається: «Перечитав недавно «Замість сонетів і октав». Прекрасна, глибока книжка!» [1, с. 318], а Ліна Костенко пише: «Це ж, можливо, найсильніше з того, що написав Тичина» [1, с. 318]. Василь Барка, насолоджуючись лірикою «класичного періоду (1914–1924), від «Сонячних кларнетів» до «Вітру з України», згадує: «Він був найвизначнішим ліриком нашим по Шевченкові, належачи до ряду, де – автор «Слова о полку Ігоревім» і сам творець «Кобзаря» [2, с. 542].

Отже, Павло Тичина творив АЛН не однаково впродовж усієї поетичної діяльності. Основною метою поета, на думку З. Т. Франко, було «намагання якнайповніше відбивати мовну дійсність з її бурхливим словотворенням і знаходити засоби для розширення стилістичних і структурних меж писемної мови...» [18, с. 24]. Проаналізувавши частотність творення АЛН упродовж чотирьох періодів, можна зробити висновок, що через складні життєві обставини, прес ідеологічної машини (постійні редакторські втручання), П. Тичина втрачав бажання творити. Проте, незважаючи на це, індивідуально-авторські номінації П. Тичини – складний та багатий, подекуди неоднозначний пласт лексики, ось тому мовотворчість поета потребує детальнішого різнобічного аналізу.

Література:

1. 20-і роки : літературні дискусії, полеміки. Літературно-критичні статті / [упоряд. В. Г. Дончик]. – К. : Дніпро, 1991. – 366 с.
2. Барка В. К. Відхід Тичини / В. К. Барка // Українське слово : хрестоматія української літератури та літературної критики ХХ століття : [у 4 кн.]. – К., 1994. – Кн. 1. – С. 542-550.
3. Вихованець І. Р. Занотуймо новотвори / І. Р. Вихованець // Урок української. – 2000. – № 8. – С. 22.
4. Вокальчук Г. М. Оказіональні лексичні новотвори в українській поезії ХХ століття : автореф. дис. на здобуття ступеня доктора філол. наук : спец. 10.02.01 “Українська мова” / Г. М. Вокальчук. – К., 2009. – 41 с.
5. Вокальчук Г. М. Українська індивідуально-авторська неологія та неографія: стан та перспективи / Г. М. Вокальчук // Актуальні проблеми сучасної філології. Мовознавчі студії : [зб. наук. праць Рівненського державного гуманітарного ун-ту]. – Рівне : РДГУ, 2010. – Вип. 18. – С. 114-117.
6. Гальченко С. А. Текстологія поетичних творів П. Г. Тичини / С. А. Гальченко // К. : Наукова думка, 1990. – 127 с.
7. Гончар О. Т. Яблуновоцвітний геній України / О. Т. Гончар // Тичина П. Г. Подорож з капелою К. Г. Стеценка. – К. : Рад. письменник, 1982. – С. 5-11.

8. Єрмоленко С. Я. Мінлива стійкість мовної картини світу / С. Я. Єрмоленко // Мовознавство. – 2009. – № 3-4. – С. 94-104.
9. Єрмоленко С. Я. Мовно-естетичні знаки культури в історії літературної мови / С. Я. Єрмоленко // Мовознавство. – 2007. – № 4-5. – С. 3-13.
10. Єрмоленко С. Я. Українська мова : короткий тлумачний словник лінгвістичних термінів / С. Я. Єрмоленко, С. П. Бибик, В. Г. Тодор ; за ред. С. Я. Єрмоленко. – К. : Либідь, 2001. – 222 с.
11. Кирилюк О. В. Словник авторських лексичних новотворів Павла Тичини / за ред. С. Я. Єрмоленко, Г. М. Вокальчук // Мовотворчість Павла Тичини у дзеркалі третього тисячоліття : [збірник наукових праць ; відп. ред. Г. М. Вокальчук]. – Острог : Національний університет “Острозька академія”, 2011. – С. 181-263. (Лексикографічна серія “Українська індивідуально-авторська неографія” ; вип. 5).
12. Лисиченко Л. А. Структура мовної картини світу / Л. А. Лисиченко // Мовознавство. – 2004. – № 5-6. – С. 36-41.
13. Новиченко Л. М. “В поколіннях я озвуся” (Творчість Павла Тичини) / Л. М. Новиченко // Тичина П. Г. Зібрання творів : у 12 т. – Т. 1. – К. : Наукова думка, 1983. – 735 с.
14. Пилинський М. М. Любив і збагачував / М. М. Пилинський, Г. М. Колесник // Урок української. – 2000. – №8. – С. 20.
15. Тельнюк С. В. Молодий я, молодий... (Поетичний світ П. Тичини) (1906–1925) / С. В. Тельнюк. – К. : Дніпро, 1990. – 418 с.
16. Тичина П. Г. Слово – зброя / П. Г. Тичина // Квітні, мово наша рідна! – К., 1971. – С. 28–33.
17. Тичина П. Г. Із щоденникових записів. – К., 1981. – 430 с.
18. Франко З. Т. Мова поезії // Курс історії української літературної мови (Радянський період) : у 2 т. ; [за ред. акад. І. К. Білодіда]. – К. : АНУРСР, 1961. – С. 23-47.

ЗМІСТ

РОЗДІЛ I.

ДИНАМІКА ГРАМАТИЧНОГО ЛАДУ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Васильчик Ольга

СТРУКТУРА Й СИНТАКСИЧНІ ФУНКЦІЇ ПОРІВНЯНЬ –
ПРЕДИКАТИВНИХ КОМПОНЕНТІВ СКЛАДНИХ РЕЧЕНЬ
(НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ УЛАСА САМЧУКА) 4

Жолобчук Анна

ЛОГІКО-ГРАМАТИЧНІ АСПЕКТИ КАТЕГОРІЇ ПРИЧИНИ
У СКЛАДНОСУРЯДНОМУ РЕЧЕННІ
(НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ О.КОБИЛЯНСЬКОЇ) 7

Жолобчук Анна, Остапюк Наталія

ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ
НАЗВ ЯВИЩ ПРИРОДИ У СЛОВНИКУ ПОЕТІВ ХХ СТОЛІТТЯ 12

Ковтонюк Людмила

СЕМАНТИКА ДВОВАЛЕНТНИХ ДІЄСЛІВ РУХУ
В ДРАМІ «СОЛОДКА ДАРУСЯ» МАРІЇ МАТІОС 16

Козачук Ольга

ЛЕКСИЧНО НЕ ВИРАЖЕНІ СУБ'ЄКТНІ СИНТАКСЕМИ 19

Ланова Тетяна

СОЦІОЛІНГВІСТИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ АКТУАЛІЗОВАНИХ
ГРАМАТИЧНИХ ФОРМ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРНОЇ МОВИ
(НА МАТЕРІАЛІ ПРОФЕСІЙНОГО МОВЛЕННЯ ВИКЛАДАЧІВ ВНЗ) 21

Новосад Ірина

ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ЕЛІПТИЧНИХ РЕЧЕНЬ
У СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПРОЗІ 28

РОЗДІЛ II.

ЛЕКСИКА І ОНОМАСТИКА В СИСТЕМІ УКРАЇНСЬКОЇ ТА ІНШИХ СЛОВ'ЯНСЬКИХ МОВ

Андишула Юлія

МЕТАФОРА-ІМЕННИК У ТВОРЧОСТІ ЛІНИ КОСТЕНКО 32

Вернюк Назар

ЕПІТЕТИ В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ ЛЕСІ УКРАЇНКИ 34

Легкобит Дарина

СТРУКТУРА ЛІТЕРАТУРНО-ХУДОЖНІХ АНТРОПОНІМІВ
У ТВОРАХ МИКОЛИ ХВИЛЬОВОГО 36

Макарець Юлія

ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПЕРИФРАЗОВОЇ НОМІНАЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ДИСКУРСУ ПОЧАТКУ ХХІ СТ. 38

Моисеева Анастасия

ПРЕЦЕДЕНТНЫЕ ФЕНОМЕНЫ
В ПОЛИТИЧЕСКОМ ДИСКУРСЕ СМИ 41

Онищук Олена

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКІ ТОПОНІМІЧНІ ПАРАЛЕЛІ 44

Соколова Тамара

ЛЕКСИЧЕСКИЕ ЗАИМСТВОВАНИЯ
ФРАНЦУЗСКОГО ПРОИСХОЖДЕНИЯ В РУССКОМ ЯЗЫКЕ 47

Стецюк Олена

СИНОНІМІЧНИЙ РЯД ТА ЙОГО СТРУКТУРА
В ПОЕТИЧНИХ ТВОРАХ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА 50

Струганець Юрій

ФУНКЦІОНУВАННЯ ТЕМАТИЧНОЇ ГРУПИ ЛЕКСИКИ "НАЗВИ ГРАВЦІВ
ФУТБОЛЬНИХ КОМАНД" В УКРАЇНСЬКОМУ СПОРТИВНОМУ ДИСКУРСІ 53

Усач Наталія

ФУНКЦІОНУВАННЯ КОНТЕКСТУАЛЬНИХ СИНОНІМІВ
У ТВОРЧОСТІ ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ 55

РОЗДІЛ III.

ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКА НЕОЛОГІЯ ТА НЕОГРАФІЯ

Басараба Іванна

СЛОВЕСНІ ЕКСПЕРИМЕНТИ ЛІНИ КОСТЕНКО 58

Вдович Тетяна

ФОЛЬКЛОРНА ОСНОВА ОКАЗІОНАЛЬНИХ ФЛОРОЛЕКСЕМ
У ПОЕЗІЇ ХХ – ХХІ СТОЛІТТЯ 60

Галабурда Ірина, Одарієва Ірина

АВТОРСЬКІ ЛЕКСИЧНІ НОВОТВОРИ
НА ПОЗНАЧЕННЯ ОБ'ЄКТІВ РОСЛИННОГО СВІТУ 64

Денищук Ірина

СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ ЛЕКСИЧНИХ НОВОТВОРІВ
У ПОЕЗІЇ ПАВЛА САВЧЕНКА 67

Ірина Іжелюк, Ганна Килюшик, Ілона Козак

АВТОРСЬКІ НАЗВИ ЕЛЕМЕНТІВ ЛАНДШАФТУ
В СУЧАСНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ 71

Кирилюк Ольга

ОСОБЛИВОСТІ ЕВОЛЮЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКОЇ НОМІНАЦІЇ
В ПОЕЗІЇ ПАВЛА ТИЧІНИ 73

Коритнюк Надія

СКЛАДНІ ПРИКМЕТНИКОВІ НОВОТВОРИ В ПОЕЗІЇ АНДРІЯ МАЛИШКА 77

Кравченко Катерина

СЕМАНТИКА АВТОРСЬКИХ НАЗВ ЕМОЦІЙ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 79

Кривко Любов

ОСОБЛИВОСТІ СЕМАНТИКИ ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
АРКАДІЯ КАЗКИ ТА ПАВЛА ТИЧІНИ (КОМПАРАТИВНИЙ АНАЛІЗ) 82

- Криворучко Антоніна, Хороша Наталія**
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ КОСМОНІМИ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 86
- Максимчук Віталій**
СТРУКТУРНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ АВТОРСЬКИХ НОВОТВОРІВ
ІЗ ЗАПОЗИЧЕНИМИ АФІКСОЇДАМИ 88
- Поліщук Оксана**
ІНДИВІДУАЛЬНО-АВТОРСЬКІ ПРИКМЕТНИКИ З НУМЕРАТИВНИМ
КОМПОНЕНТОМ В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 92
- Рожко Іванна, Рожко Оксана**
АВТОРСЬКІ НОМІНАЦІЇ ОСІБ У ТВОРЧОСТІ ПОЕТІВ-ДИСИДЕНТІВ 94
- Тимочко Ольга**
СТАТИСТИЧНИЙ АСПЕКТ ДОСЛІДЖЕННЯ СЛОВОТВОРЧОСТІ
ПОЕТІВ-ДИСИДЕНТІВ 60 – 70-Х РОКІВ ХХ СТОЛІТТЯ 97
- Шнайдрок Людмила**
СЛОВНИК АВТОРСЬКИХ НОМІНАЦІЙ ПТАХІВ
В УКРАЇНСЬКІЙ ПОЕЗІЇ ХХ СТОЛІТТЯ 102

РОЗДІЛ IV.

ЛІНГВОДИДАКТИКА І ПРОБЛЕМИ КУЛЬТУРИ МОВИ

- Віхтюк Марина**
ОСОБЛИВОСТІ МОВИ ТЕЛЕКАНАЛУ СТБ 106
- Ігнатюк Наталія**
ФОРМУВАННЯ МОВНОЇ ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА
ЯК ЛІНГВОДИДАКТИЧНА ПРОБЛЕМА
(НА МАТЕРІАЛІ КОНФЕСІЙНОГО СТИЛЮ) 109
- Корнелюк Юлія**
СПЕЦИФІКА ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ НАВЧАННЯ
НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ 112
- Тишко Наталія**
КОМПЕТЕНТІСНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНО-МОВНОЇ
ОСОБИСТОСТІ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА (НА МАТЕРІАЛІ ПРЕСИ) 115

РОЗДІЛ V.

КОМПАРАТИВІСТИКА

- Архангельська Тетяна**
СИМЕТРИЧНЕ Й АСИМЕТРИЧНЕ
В НОМІНАТИВНІЙ ПІДСИСТЕМІ ПОЛЬСЬКОЇ МОВИ 119
- Гаврилюк Катерина**
ПРОБЛЕМИ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ НАЦІОНАЛЬНО МАРКОВАНИХ
ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ 122
- Călăraș Angela**
COLOUR IDIOMS AND THEIR SEMANTIC PECULIARITIES
IN ENGLISH AND ROMANIAN 125

Тихонова ОксанаОЗНАКИ ТА ЕТАПИ АДАПТАЦІЇ АБРЕВІАТУР-АНГЛІЗМІВ
У СУЧАСНИХ УКРАЇНСЬКІЙ І КИТАЙСЬКІЙ МОВІ ЗМІ 128**РОЗДІЛ VI.****ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОГО ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВА****Виходилова Зденька**ПЕРЕВОДЧЕСКИЙ СЕМИНАР
НА КАФЕДРЕ СЛАВИСТИКИ ОЛОМОУЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТА 134**Гладикова Мартина**РАССКАЗ Р. ГЕРАСИМОВОЙ «РЕКА ЖИЗНИ»
ДЛЯ ЧЕШСКОГО ЧИТАТЕЛЯ 135**Зилварова Никола**

АШОТ БЕГЛАРЯН – «ДЕНЬ РОЖДЕНИЯ» 138

Котаскова МартинаПЕРЕВОД НА ЧЕШСКИЙ ЯЗЫК ФРАГМЕНТА РАССКАЗА ДИНЫ РУБИНОЙ
«ДВОЙНАЯ ФАМИЛИЯ» 140**Лизлова Елишка**РАССКАЗ М. АЛФЕРОВОЙ «ПОГЛОЩЕНИЕ»
ДЛЯ ЧЕШСКОГО ЧИТАТЕЛЯ 144**Мерзова Радана**LIDOVÁ PÍSEŇ JAKO PROSTŘEDEK PRVNÍHO KONTAKTU MEZI SLOVANSKÝMI
SVĚTY (ČESKO-UKRAJINSKÉ VZTAHY) 149**Мразкова Гана**ВПЛИВ РОСІЙСЬКОЇ МОВИ НА НОВИЙ СЛОВНИКОВИЙ СКЛАД
В УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ЧАСОПИСАХ 154**Тардонова Михаела**ПЕРЕВОД НА ЧЕШСКИЙ ЯЗЫК РАССКАЗА Е. АНТОНОВА
«МИЛАЯ, Я ГОТОВ....» 157**Хокрова Ярмила**

РАССКАЗ ЗАХАРА ПРИЛЕПИНА «СЕРЖАНТ» 160

Олійник АнастасіяПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ УСНОГО СИНХРОННОГО
ТА ПИСЬМОВОГО ПЕРЕКЛАДІВ .....163**РОЗДІЛ VII.****ФОЛЬКЛОР У ПАРАДИГМІ СУЧАСНОЇ ЛІНГВІСТИЧНОЇ НАУКИ****Терновий Ярослав**СИМВОЛІЗМ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ПІСНІ
(НА МАТЕРІАЛІ НАРОДНИХ ПІСЕНЬ ПОДІЛЬСЬКОГО КРАЮ) 167

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ 170